

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Alphonsi Madriliensis De Vera Deo Apte Inserviendi methodo Libellvs Avreus

Alfonso <de Madrid>

Coloniae, 1608

Prologus Ioannis Hentenij interpretis huius operis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48891](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48891)

SPECVLVM IL-

LVSTRIVM PERSONARVM, OLIM HISPA-

nico sermone à fratre Alphôso Madridiensi editum, in gratiam cuiusdâ dominæ Marchionissæ: nunc verò in Latinū versum à F. IOANNE HEN-

TENIO Mechlinisi, sacræ Theologiæ Professore, ac cœnobij fratrum Dominicanorum

Louanij moderatore.

PROLOGVS.

DIVVS Paulus à summo Deo in vas electionis electus, in quo diuitias ac doctrinam vniuerso mû-
do recondere, interdum alijs manifestabat defectus quosdam, quos ex humana conditionis miseria experiebatur. Id autem cum vera animi modestia agebat, ne nos admiraremur, dum quisque nostrum eosdem defectus in se ipso conspiceret, sed potius à diuina manu omnium bonorum largitrice reme-

Defectus

alijs ma-

lestè ma-

nifestare

iuvat.

me-

Cap. 7.

Voluntas
ad bonum
perficien-
dū debi-
litata.

Vitam
hanc vite
nomē mi-
time me-
reri.

Veram
vitam
spiritualē
esse &
Deo ser-
uire.

medium postularem, totis in hoc ipsū
& nostris viribus coadiuvantes, & si-
mul eorum quos existimarem ad ob-
tinendum huiusmodi remediū posse no-
bis suffragari. Inter alia autē quæ glo-
riosus hic Apostolus nobis manifestat,
est id quod ad Roman. scribit, cum ait:
Velle adiacet mihi, perficere autem bo-
num non inuenio. Voluntas mea, inquit
ad multa bona se extendit, seu ea exo-
ptat: non inuenio autem me tantum
boni operari quantum cuperem, imō
sentio me ad illud perficiendū imbecillē
esse. Hoc ipsum, illustrissima domina
quāquā alijs verbis, memini te mihi di-
xisse impulsā magno remedij desiderio,
magnāq; anxietate, quod in eo inueni-
endo tantam videres difficultatē. Di-
cebas inquam hanc vitam non iudicā-
dam esse vitam, cum omnis boni adeo
egena sit: quodquē admodum abiecti
sit animi non querere vitam quæ verē
vita sit, qualis est spiritualis, qua Deo
ac Domino nostro gratū prestatur ob-
sequiū. Petit itaque à me dominatio
tua, vt breuem aliquam formulam cō-
scriberem, qua vitam posset dirigere

con-

conformiter ad bonā voluntatē, quā Dei
a Domini nostri beneficio iā habebat
ad seruiendū diuinā maiestati. Hāc a-
deo bonā & equā iudicauit petitionem,
vt ad illā in opus deducēdā decreuerim
hoc opusculū conscribere, ad quod prae-
standū malui considerare summa bonitā-
ti eius, qui largitur omne bonum, quod
intellectū meū sit illuminaturus, quam,
non obtemperare tua Dominationis
praecepto, cui multis sum astrictus no-
minibus: etiam si me excusare potuis-
sem ob multos defectus qui ad hanc rē
immo sunt. Et quoniam, vt idē Paulus
nos docet, spiritualis doctrina dari de-
bet iuxta cuiusque conditionem, sicut
& cibus corporalis (vnde & manife-
stū euadit eū qui alios spiritualiter in-
struere voluerit, debere eorū qualita-
tes aduertere quibus cū loquitur) pro-
pterea decreui, cū singulariter hoc o-
pusculum tua Dominationi dirigā illud
inchoare, sumpta veluti pro fundamē-
to, speciali obligatione, quam prae alijs
habēt persona in sublimitate cōstituta
seruiēdi Deo, & exquirendi ac sequēdi
vitā spirituale. Generosum enim cor

Spiritualis
instructor
quid de-
beat age-
re.

Personae
in digni-
tate con-
stituae
debet ple-
beas in
obsequio
diuino
praeueni-
re.

ipsa

ipsaq; magnanimitas, quæ ipsis singula-
riter competit, eos ad id inuitat; Hoc
vbi tribus capitibus ostenderimus, scri-
bemus quod vniuersos, & has tamen
potissimum illustres personas respicit,
quod viuant secundum virtutem. Quæ o-
mnia ad summi Domini nostri Iesu
Christi, eiusq; intemeratæ matris glo-
riam singularemq; tuæ dominationis
ædificationem inchoando, poterit hic li-
bellus inscribi Speculum illustrium per-
sonarum. Quadratur sanè speculi nomen,
eo quod qui exactè se in eo perspexe-
rit, clarè intuebitur in facie seu vultu
suo spirituali quas habeat maculas, po-
teritq; faciem eandem his, quæ in spe-
culo hoc continentur, decorare. Qua-
dratur etiam quod additur illustrium
personarum. Siquidem illarum vitam
magis relucere decet quàm aliarum, &
ob id semper illas conuenit ob oculos
habere huiusmodi speculum, in quo se-
per possint & seipsos & quotquot præ-
sentes sunt, aut sibi subditi conspiciere:
nempe quo pacto vtrique debeant al-
tissimo seruire. Nam, vt statim initio
declarabitur hos magis quam ceteros

De

Deo seruire decet, & subiectos ad id
inuitare. Aequum etiam est, vt hi in a-
nima sua eum habeant ordinem, quem
continne verbo & exemplo suis procu-
rare debent. De quibus omnibus non-
nulla in hoc opusculo tractabuntur.

CAPVT I.

De magnanimitate qua illos qui in
mundo sublimiorem statum seu gra-
dum obtinent, singularius mouere
debet vt Deo seruiant.

QUum omnes ad id conditi si-
mus, vt perpetuum regnū &
gloriam possideamus, ac pro-
inde in hoc equalem obligationē ad
virtutes, quæ vt via ad regnum du-
cunt, omnes habeamus: multa tamen
sunt quæ hos magis quàm illos ad
hanc ipsam virtutem obligent. Et
presertim videtur ad illam non pa-
rum obligare maior horum quam
illorum ad bonum inclinatio: Si-
quidem rei difficultas quæ defectū à
virtute aliquatenus excusare solet,
in his qui prauam habent inclinati-

Omnes ad
virtutem
tenentur

propter
finis no-
stri pre-
stantiam.

Propensio
naturalis
ad bonum
magis ob-
ligat ad
virtutem.

K onem